

nia wkładu lub jego części, wówczas różnicę cen z uwzględnieniem norm powierzchni użytkowej ustalonej w § 2 SOP wypłaca wkładcy w formie premii gwarancyjnej.

§ 5. Posiadaczowi budowlanej książeczki oszczędnościowej SOP zapewnia się prawo:

- 1) zakupu w pełnym asortymencie materiałów budowlanych potrzebnych do wzniesienia budynku w stanie surowym,
- 2) otrzymania z Banku Rolnego długoterminowej pożyczki, która łącznie z ustalonym zgodnie z § 7 wkładem posiadającym na książeczce stanowiłaby pełne pokrycie kosztów budowy budynku w stanie surowym.

§ 6. Wkłady gromadzone na budowlanych książeczkach oszczędnościowych SOP są oprocentowane w wysokości 4% w stosunku rocznym, z czego 3% dopisuje się do wkładu, a 1% pozostaje w SOP na cele socjalne i kulturalne gromady o charakterze środków trwałych, realizowane zespołowo przez instytucje i organizacje wiejskie w porozumieniu z zainteresowanym prezydium gromadzkiej rady narodowej.

§ 7. 1. Minimum wkładów pieniężnych uprawniających właściciela budowlanej książeczki oszczędnościowej do zakupu materiałów budowlanych, sposób obliczania i pokrywania przez Państwo wypłaconych przez SOP premii gwarancyjnych, zasady obsługi budowlanych książeczek oszczędnościowych, jak również warunki i normy kredytowania

obiektów budowlanych objętych celowym oszczędzaniem — określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa oraz Centralnym Związkiem Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych.

2. Zasady oraz kryteria kwalifikowania osób, którym przysługuje pierwszeństwo w zakładaniu budowlanych książeczek oszczędnościowych — określi Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Centralnym Związkiem Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych.

3. Tryb i szczegółowe zasady nabywania materiałów budowlanych przez posiadaczy budowlanych książeczek oszczędnościowych ustali Zarząd Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministrem Rolnictwa oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Finansów i Rolnictwa oraz Zarządom Centralnego Związku Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

400

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 28 listopada 1964 r.

w sprawie określenia branż, gałęzi gospodarczych i regionów objętych obowiązkiem programowania rekonstrukcji organizacyjno-technicznej.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 225 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkiem opracowania do dnia 31 marca 1965 r. kompleksowego programu rekonstrukcji organizacyjno-technicznej oraz jego bardziej szczegółowego wycinka, przewidzianego do realizacji w latach 1966—1970, objęte są następujące branże koordynowane przez zjednoczenia (wiodące i jednostki równorzędne) wchodzące w skład wymienionych niżej resortów oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw):

1) Ministerstwo Górnictwa i Energetyki:

- a) przemysł węgla kamiennego,
- b) przemysł węgla brunatnego,
- c) przemysł energetyczny,
- d) przemysł naftowy,
- e) budownictwo przemysłu węglowego,
- f) przemysł maszyn górniczych,
- g) przemysł gazowniczy;

2) Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:

- a) hutnictwo żelaza i stali,
- b) kopalnictwo rudy żelaza,
- c) przemysł górniczo-hutańczy metali nieżelaznych,
- d) przemysł materiałów ogniotrwałych,
- e) przemysł budowy maszyn ciężkich,
- f) przemysł maszyn budowlanych,

- g) przemysł maszyn włókienniczych,
- h) przemysł lotniczy,
- i) przemysł motoryzacyjny,
- j) przemysł okrętowy,
- k) przemysł taboru kolejowego,
- l) przemysł ciągników i maszyn rolniczych,
- ł) przemysł obrabiarek i narzędzi,
- m) przemysł wyrobów odlewniczych,
- n) przemysł precyzyjny,
- o) przemysł maszyn i aparatów elektrycznych,
- p) przemysł kabli i sprzętu elektrotechnicznego,
- r) przemysł elektroniczny i teletechniczny,
- s) przemysł wyrobów metalowych,
- t) przemysł budowy urządzeń chemicznych,
- u) przemysł automatyki i aparatury pomiarowej.

3) Ministerstwo Przemysłu Chemicznego:

- a) przemysł farb i lakierów,
- b) przemysł gumowy,
- c) przemysł nawozów sztucznych,
- d) przemysł tworzyw sztucznych;

4) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego:

- a) przemysł odzieżowy,
- b) przemysł skórzaný,
- c) przemysł dziewiarski,
- d) przemysł bawełniany;

5) Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu:

- a) przemysł owocowo-warzywny,
- b) przemysł paszowy,

- c) przemysł mięsny,
 - d) przemysł zbożowo-młynarski,
 - e) tucz przemysłowy (wspólnie z Ministerstwem Rolnictwa),
 - f) przemysł cukrowniczy,
 - g) przemysł koncentratów spożywczych;
 - 6) Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:
 - a) przemysł celulozowo-papierniczy,
 - b) przemysł meblarski,
 - c) przemysł leśny,
 - d) przemysł płyt, sklejek i zapalek,
 - e) przemysł materiałów biurowych;
 - 7) Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
 - a) do dnia 31 marca 1965 r.:
 - przemysł cementowy,
 - przemysł ceramiki budowlanej,
 - przemysł ceramiczny,
 - b) do dnia 30 czerwca 1965 r.:
 - pozostałe branże przemysłu materiałów budowlanych,
 - branże budowlane koordynowane przez ten resort;
 - 8) Ministerstwo Rolnictwa:
 - a) państwowe gospodarstwa rolne,
 - b) ośrodki maszynowe rolnictwa,
 - c) branża instalacji urządzeń zaopatrzenia rolnictwa w wodę;
 - 9) Ministerstwo Komunikacji:
 - a) transport samochodowy i spedycja towarowa,
 - b) zaplecze techniczne motoryzacji;
 - 10) Ministerstwo Żeglugi:
 - a) przemysł statków rzecznych,
 - b) gospodarka remontowa statków,
 - c) gospodarka rybna;
 - 11) Ministerstwo Handlu Wewnętrznego — przemysł piekarniczy;
 - 12) Ministerstwo Handlu Zagranicznego wspólnie z zainteresowanymi resortami — sprawy eksportu i importu (branż i gałęzi gospodarki);
 - 13) Prezydium Rady Narodowej w m. Poznaniu oraz Prezydium Wojewódzkich Rad Narodowych w Gdańsku, Katowicach, Szczecinie i Warszawie — w zakresie kompleksowej rekonstrukcji regionalnej.
2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą objąć obowiązkiem opracowania programu rekonstrukcji do dnia 31 marca 1965 r. również inne nadzorowane branże (gałęzie gospodarki), nie wymienione w ust. 1. Dotyczy to zwłaszcza branż kooperujących ze sobą lub odcinków działalności o znaczeniu międzybranżowym.
3. Ministerstwa, zjednoczenia (wiodące) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych nie objęte obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 i 2, mogą podjąć opracowanie programów rekonstrukcji branżowej lub regionalnej w terminie do dnia 31 marca 1965 r., jeśli uzasadnia to interes ogólnospołeczny, a organy opracowujące program są przygotowane do wykonania tego zadania w podanym terminie.
4. Zjednoczenia wiodące i jednostki równorzędne, nie wymienione w ust. 1—3, opracowują program rekonstrukcji branżowej do dnia 31 grudnia 1965 r.
5. Prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) nie wymienione w ust. 1 i 3 opracowują wstępne założenia programu rekonstrukcji regionalnej do dnia 30 czerwca 1965 r., a następnie — po ich uzgodnieniu z zainteresowanymi ministerstwami i zjednoczeniami — pełny ostateczny program rekonstrukcji ich regionu do dnia 31 grudnia 1965 r. Zaleca się opar-

cowywanie wspólnych programów rekonstrukcji dla miast wyłączonych z województw i województw, na których terytorium miasta te się znajdują.

6. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki może na wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego) zwolnić niektóre branże i gałęzie gospodarki narodowej od obowiązku opracowania programu rekonstrukcji organizacyjno-technicznej.

§ 2. 1. Opracowywane na podstawie przepisów wydanych przed dniem wejścia w życie uchwały nr 225 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki społecznej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261) generalne założenia inwestycji powinny być sporządzone według zasad i w terminie przewidzianych w zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 maja 1964 r. w sprawie opracowania generalnych założeń inwestycji (Monitor Polski Nr 34, poz. 148 i Nr 62, poz. 284) i powinny stanowić wstępny etap prac związanych z przygotowaniem całości programów rekonstrukcji. Niezbędne korekty generalnych założeń inwestycji, wynikające z opracowanych — w terminach określonych w § 1 niniejszego zarządzenia — programów organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki społecznej oraz regionów zostaną wprowadzone po zaakceptowaniu tych programów.

2. Jeśli pozwala na to zaawansowanie prac, zaleca się połączenie prac nad generalnymi założeniami inwestycji z pracami nad programami rekonstrukcji organizacyjno-technicznej z uwzględnieniem ust. 1.

§ 3. 1. Prace nad programem rekonstrukcji organizacyjno-technicznej prowadzone są na podstawie harmonogramu, podanego do wiadomości zainteresowanym w odrębnym trybie.

2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą dostosować ramowy harmonogram, o którym mowa w ust. 1, do warunków nadzorowanych jednostek organizacyjnych, z tym że terminy uzgodnień międzyresortowych i przedstawienia programów rekonstrukcji nie powinny być zmienione.

§ 4. 1. Zasady, zakres i tryb opracowywania programów rekonstrukcji branżowej, regionalnej i ogólnospołecznej oraz włączania ich do planów gospodarczych regulują przepisy powołanej w § 2 uchwały nr 225 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. oraz wydanego na jej podstawie zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 lipca 1964 r. w sprawie zasad opracowania programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki społecznej oraz regionów (Monitor Polski Nr 68, poz. 319).

2. Programy rekonstrukcji branżowej obejmują kompleksowo wszystkie jednostki organizacyjne branży, niezależnie od ich przynależności organizacyjnej. Jednostki te obowiązane są współdziałać ze zjednoczeniami wiodącymi w opracowaniu programu rekonstrukcji branży i udzielać im wszelkich niezbędnych informacji.

§ 5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) przedstawiają programy rekonstrukcji organizacyjno-technicznej nadzorowanych branż (regionów) w terminach ustalonych w § 1:

- 1) Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (4 egzemplarze),
- 2) Komitetowi Nauki i Techniki (1 egzemplarz),
- 3) Urzędowi Rady Ministrów (2 egzemplarze).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: E. Szyr